

ním. Pro laiky a začátečníky v obecní správě vyžadovati bude trpělivého studia.

V některých směrech by se doporučovalo spis v dalších vydáních doplniti, v jiných zkrátiti. — Tak především je potřebí klásti zvýšený důraz na řádnou úschovu spisů ve venkovských obcích. V tom směru by se měl dáti venkovským starostům důkladný návod o založení a vedení správné registratury. K tomu se vyžaduje přesného rozvržení došlých spisů na jednotlivá oddělení a uložení jich dle ustálených značek v obecní registratuře. — Dnešní neporádek v tom směru je hlavní příčinou, že úřadování ve venkovských obcích je nedokonalé a vadné. Měl by tedy býti článek o obecních archivech doplněn v tomto směru a připojen přesný návod na správu archivu v malých obcích. — Článek o elektrisaci obcí zasluhuje obšírnějšího vylíčení úkolů a správy Elektra-renských svazů. Jsouť obce a okresy súčasťněny v těchto svazech členskými vklady jdoucími do statisíců a milionů a je proto potřebí, aby vyslaní zástupcové obcí do těchto sborů byli náležitě poučeni o svých právech a povinnostech v představenstvu svazů a v jejich dozorcích radách. — Zejména jednací rady představenstva a dozorcí rady by měly býti náležitě známy zástupcům obecním, aby se správa elektrárenských svazů dala bezvadně a na prospěch obcí, družstev a okresů. Ignorování a nevšímání si vnitřní práce těchto těles mohlo by býti mnohdy pro obce i finančně škodlivým.

Rovněž v článku o »Silniční policii« by potřebovali zejména venkovští starostové zevrubnějšího vysvětlení o hmotném a formálním právu silniční policie. (Srov. článek v Silničním obzoru od K. Nováka: Vývoj policejního silničního práva.)

V článku o úřadování se sice stručně hovoří o závadách správné správy obecní. Ale je potřebí stále zdůrazňovati, že samospráva vyžaduje spravedlivé, nestranné a nad strany a místní zájmy povznesené hodnostáře a úředníky obecní. Snad by se doporučoval zvláštní článek o mravní podstatě samosprávy a zodpovědnosti.

Se správným úřadováním souvisí požadavek dokonalých jednacích řádů obecních: orgánů, (srov. Kliment: Základy ob. zřízení.) Význam kampeliček (reiffeisenek) pro venkovské obce (někde postavily tyto peněžní ústavy budovy v nichž našly útulky obecní úřady) žádá toho, aby se o nich zvláštním článkem pojednalo jako o spořitelnách a okres. hospod. záložnách. Ve článku »Dávky obecní« by stačil vzor a příklad jedné dávky. Tiskopisy a formuláře všech zákonem přípustných obecních dávek obdrží beztoho každý starosta u okresního nebo zemského úřadu, kde jim také udají vydavatele formulářů jednotlivých dávek. Praktické této příručky užijí ku svému prospěchu nejen obecní hodnostáři a úředníci, nýbrž každý, kdo přichází do styku jednak s obcí, jednak s obyvateli obce, jako jejich sused. Lze ji doporučiti proto každěmu z nich. nk.

PhDr. Václav Pešák: Dějiny královské české komory od roku 1527.

Redakci byl dodán doporučený dopis, jež tuto otiskujeme:

Dovolují si žádati, aby vážená redakce laskavě uveřejnila v časopise Všeherd tyto vysvětlivky k referátu p. prof. Čády o mé práci »Dějiny královské komory od roku 1527«, který vyšel ve Všeherdu roč. XIII., čís. 3. str. 111—112: 1. Práce se neopírá jen o materiál z archivu pražského hradu, nýbrž čerpá ponejvíce ze spisů archivu ministerstva vnitra v Praze, t. j. ze spisů české komory (asi 380 poukazů v poznámkách) a jen z menší části ze spisů archivu pražského hradu, t. j. ze spisů dvorské komory (asi 150 poukazů v poznámkách). Spisy dvorské komory z archivu pražského hradu jsou spisy tohoto úřadu. — 2. Autorovi šlo o to, zjistiti vývoj české komory po r. 1527 právě podle ustavujících předpisů instrukcí z 1527 a 1530 (srov. str. 5). Morávkova práce v Pe-kařově sborníku, vydaná později než má práce, ukazuje, že i vznik

finančních úřadů v samých Rakousích je problémem sám o sobě a že i k němu dlužno teprve hledati vzory v cizině. 3. Ukázati, zda či do jaké míry byly předpisy instrukcí v účetních záležitostech prakticky dodržovány, není možno, neboť materiál je — až na některé výkazy, které o struktuře účtárny a o jejích pracovních metodách nepoučují — dnes ztracen, jak má práce na třech místech dokládá (str. 227, 259 a zvláště 252).
Dr. V. Pešák.

D o s l o v. Svou odpověď obmezují jen na body, jichž se autor dotýká. Ad 1: Za toto upozornění jsem vděčen jako redaktor, poněvadž mně jako referentu jistě nebude Dr. Pešák vytýkati, že neznám provenienci jeho materiálu a nepochybně také uvěří, že v mém rukopise příslušný pasus byl (dokonce širší s vysvětlivkami pro právníky!), ale vypadl až v tiskárně. — Ad 2. Vysvětlením repliky — takto samozřejměm a vyplývajícím z podpisu práce Dr. Pešáka — a poukazem na práci cizí není ovšem řečeno, že by příště přání referentem vyslovenému nebylo možno vyjítí vstříc. — Ad 3. Poukazem, že materiál je ztracen, se výtka referentova nemění, protože v podobných případech pokoušíme se o rekonstrukci. — Konečně musím přiznati, že mám vůči autorově práci ještě jiné námitky, kterých jsem neuvedl, ale jednak obmezenost referátu v právnickém časopise, a jednak ohled, že autor měl odvahu se pustit do díla jistě nemalého, vedly mne k určité zdrženlivosti. Doufám, že na jiném místě jednou, až práce bude hotova, v celku pak se dostanu k podrobnějšímu rozboru.
Dr. Čáda.

Ing. Karel Schulz: Patentní příručka. 2. vydání, str. 159, nákladem fy »Protá« v Praze 1931, cena 25 Kč). — Kniha podává zhuštěně, ale při tom velice přehledně nejdůležitější zásady patentního práva všech států světa, ať náležejí k Unii na ochranu živnostenského vlastnictví či nikoliv. Autor přihlíží tu především k praktické stránce, totiž ke způsobu podávání přihlášek v jednotlivých státech a udržování udělených tam již patentů (výše poplatků, zda nutno míti zástupce a pod.).

Počáteční kapitoly podávají výklad významu ochrana duševního vlastnictví, dále seznam všech zemí, které udělují patenty, druhy patentů a stručné vylíčení obsahu mezistátních smluv, zaručujících vzájemně přiznávání prioritního práva.

Ke konci knihy je připojena přehledová tabulka znázorňující rozdělení patentů a přihlášek podle bydliště majitelů.

Oproti I. vydání z r. 1928 vyniká poslední vydání větší úplností.
Dr. Reichert.

Nesporné řízení. Upravil Antonín Hartman. II. vydání. Kompasových zákonů sv. XVII. Str. 1535. Cena vázané 140 Kč. — »Nesporné řízení« bylo v prvním vydání již nějakou dobu vyprodáno, takže doporučovalo se proto opatřiti vydání nové tím spíše, že mezi tím vyšlo několik nových zákonných norem. Z těchto zpracoval autor zákon čís. 100/1931 Sb. z. a n. o zásadních ustanovení řízení nesporného. Kromě toho z nových zákonů obsahuje vydání zákon č. 48 1931 Sb. z. a n. o trestním soudnictví nad mládeží. Vydání toto navazuje jinak na prvé vydání a jest opatřeno nejnovější judikaturou. Kniha tato bude jistě stejně oblíbená v praxi jako jiné sbírky Hartmanovy které jsou známy svojí důkladností a praktickým uspořádáním.
dnk.

Dr. Adolf Procházka: Právní případ Dra Perglera. Sbírká spisů právnických a národohospodářských. Svazek LVI. Stran 53. Cena 12 Kč. — Případ Dr. Karla Perglera, jehož volitelnost byla volebním soudem popřena, vyvolal před nějakou dobou polemiku právnických odborníků, z nichž někteří stavěli se za argumentaci volebního soudu, jiní ji potírali. Autor abstrahuje od politické stránky věci sestavil hlavní argumenty pro a proti a zastává stanovisko, že § 29 ob. zák. obč. neplatí a že ku jmenování státního úředníka, jest zapotřebí, aby žadatel byl v době jme-